

Gulisio Tímea
Magányokirat

Napló. Hogy olvassa valaki. Akárki.

Péntek

Füst

Vörös az ég alja.
Szállásom nincsen.
A földön alszom, hálósákban.
Ma üres zsömlét ebédeltem.
Három napja nem mostam fogat.
Egy láthatatlan egérrel beszélgetek.
Borozni úgyse hívnak.
Az utcán megvert egy idegen.
Csak a füstszag vigasztal,
Szeretem.
Mások bagója,
Mások kéménye.
Vörös az ég alja.
Oda mennék, ahova lehetne.

Szombat

Sorrend

Egy idegen nőnél aludtam.
A férje gazembernek nevezett.
Csak viccelt, ne is törődjek vele –
Így az asszony.
Betakart.
Túlméretezett inget adott rám,
Meg ne fázzak.
Hármasban ebédeltünk.
Kivittek az állomásra.
Lesznek a második családom
– mondták.
Majd elsiettek az unokáikhoz.

Vasárnap

A gyászhuszár

Üres az ágy.
Hiába alszik benne a kutya.
Eddig ez is elég volt.

Tested nyomát kiegyenlíti az idő.
Hajszálaid kihúzódnak belőlem.
Nem szellőztetek.

Utánam mindenki döglik.
Tőlem mindenki elköltözik.
Mindennek a végére érek oda.

Elegáns vagyok és kemény.
Nem futamodok meg.
Meneküljön, akinek van ki elől.

Hétfő

Az üveg mögött

Sötét a pesti utca
Kirakatok fénylenek
A villamos teli
Az utasok üresek
Mindenből elegendem van
Nincs senkim se

Kedd

Otthon

Gyere haza.
Asztal, ágy van.
A zongorát felhangoltatjuk,
Ha megjön a nyugdíj.
Magammal takarlak be.
Kiflit áztatok teába.
Nem szeretlek,

Folyton takarítok utánad.
A vér drága,
Vízbe fagyunk megint.
Hajléktalan szél hárfázik
Az ereszen.

Szerda

Ádámkosztüm

Hozzad hazamennék.
Ha várnál.
Ha fontos lennék.
Fontosabb,
Mint a hálátlan gyereked,
És a pénz.

Elszökhethnék
Egy lakatlan szigetre.
A családod nélkül.
Ágyékkötőben napoznánk,
Halat fognánk,
Banánt szednénk.

Összeköltözünk.
Lányoddá fogadsz.
Itt maradunk,
Mert jó együtt.
A kosztümöd és a bankkártyád nélkül
Úgyse kellenél.

Csütörtök

Classic

Klasszicista stílusú épületbe
költöztünk,
mert ez a legdrágább most.
Senki nem hallja mai nyögéseinket,
holnapi tányértörésünk,
a falak vastagok.
Omnia classicot szürcsölsz.

Utálom a kávéét,
mert a szád folyton keserű,
véred szívom.
A belső udvar erdőt mímel,
a lakók boldogságot.
A ház elrohad lassan,
mi ebben is versenyt futunk.

Delimir Rešicki: Komakino